

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

מנהגינו לכתוב מגילה בין על גויל ובין על קלף ללא עדיפות מסויימת

כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בעיני יצחק (בהשמטת לסימן קכ"ב הערה ל"א): אין כותבין את המגילה אלא בדיו על הגויל או על הקלף, כספר תורה. הרמב"ם פ"ב ממגילה הל"ט, ושלחן ערוך סימן תרצ"א סעיף א'. ומשמע דכשם שבספר תורה גויל מצוה מן המובחר (כמו שפסק הרמב"ם פרק א' מתפילין הל"ט, ובש"ע יו"ד סימן רע"א סעיף ג') הוא הדין במגילה. וזה נכלל במה ששיימו "כספר תורה". וכן מדהקדימו להזכיר הגויל לפני הקלף, וכדדייקינן כי הא"י גוונא להלן בחלק יו"ד הלכות כתיבת ספר תורה סימן קס"ה הערה מ' ד"ה מהרי"ץ. אמנם העולם לא נהגו כן, דחזינו שרק ס"ת רובם כתובים על גויל, אבל מגילות יש בגויל ויש בקלף. ונראה כי זה מפני שרוב ככל הטעמים שכתבו המפרשים למה הגויל עדיף כדלקמן הלכות כתיבת ס"ת הערה כ"א, לא שייכי במגילה אלא בספר תורה דוקא. והגם שבפירושו של מה"ר נתנאל בן ישעיה על

מגילת אסתר (נדפס באגדתא דמגילה התשנ"ד ה"ף קכ"ד) איתא, מנלן שהמגילה (כתובה) (נכתבת) על הגויל ותפירתה בגידים, שנאמר (שמות י"ז י"ד) זכרון בספר, מה ס"ת על הגויל ותפור בגידים, כך זו ע"כ. עכ"פ הלא מן הדרשה עצמה אין זה מוכרח, ומקור הדין הוא ממתניתין דמגילה דף יז. עד שתהא כתובה אשורית "על הספר" ובדיו, ור"ל מעובד כל צרכו ולאפוקי נייר ודפתרא שנוכרו שם לעיל מינה, ואדרבה רש"י ורע"ז שם פירשו קלף. הלכך נראה דלאו דוקא נקט הר"נ בן ישעיה גויל, וראייה לכך שהוא עצמו באור האפילה ס"פ בשלח כתב סתם,

המשך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וְשִׁמֹּת אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כְּתֹפֶת הָאֶפֶד אֲבָנֵי זָכָרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא אֹהֶרֶן אֶת שְׁמוֹתֵם לְפָנַי יְהוָה עַל שְׁתֵּי כְּתָפָיו לְזָכָרֹן (שמות כח. יב)
פירש"י: לזכרון. שיהא רואה הקב"ה את השבטים כתובים לפניו, ויזכור צדקתם, ע"כ.

קודשא בריך הוא אינו צריך לדברים שיזכירוהו צדקת אבותינו, אינו גוף ואינו דמות הגוף. א"כ למה אמרו חכמים שיהא רואה הקב"ה את השבטים כתובים לפניו, ויזכור צדקתם? הוא בשבילנו! להראות חיבתו ודאגתו אלינו, ומחשבתו עלינו תמיד. ועוד ללמדנו דעת וחכמה, כמו שאמרו חכמים על פסוק זהלכת בדרכיו (דברים כח. ט) מה הוא מה הוא רחום אף אתה תהא רחום מה הוא חנון אף אתה תהא חנון וכו'. ואנו בס"ד נמשוך חכמה זאת לצורך חינוך ילדינו בשני אופנים כלפי עצמינו וכלפי ילדינו.

כלפי עצמינו, לא אחת שהילד המרה פינו על אף בקשתנו ואזהרותינו הרבות. ואז לפעמים קורה שהסטרא אחרא מעורר הכעס בלבנו, ומשם הדרך קצרה לבירא עמיקתא. אך אם באותה עת נזכור צדקותיו ומעלותיו ודבריו הטובים של ילדינו, יכמרו רחמינו עליו, ואף אם כעסנו לא יעלם לכל הפחות ישכך ואפילו במעט, והיה זה שכרנו.

כלפי ילדינו, כאשר אנו רוצים לרומם ולהצליח ילד הן בתורה והן במדות ודרך ארץ, נעשה דברים אשר יזכירו לו דברים אלו. דוגמא לזה, נתלה בחדרו או בכל מקום שהוא גלוי לעין, דברי שבחיו. ומכאן עצה טובה לעוסקי בחינוך אשר מלבד אשר הם עושים ותולים בכיתות הלימוד ובמתחם בית החינוך פלקטים וכיו"ב בעניינים שונים וטובים, ואף כותבים על לוח כיתתם, מצטיינים וכו'. שאף כדאי מאוד שיתלו את פתקי הנחת אשר הם מקבלים מבתי התלמידים, לראוה בכיתתם, ובפרט כאשר תלמיד צריך חיזוק בדבר מסויים יעשה המחנך עם ההורים מבצע פתקי נחת אשר יהלכו ביניהם והדבר עוזר להפליא. וכמו"כ ישכילו ההורים אשר מקבלים מבתי חינוך של ילדיהם פתקי נחת, לתלותם על קיר ביתם להיות כל בא בביתם רואה אותם, וכן תעודות הצטיינות והערכה. ואצ"ל שלא יטמינום באוצרותיהם מטעמי צניעות וענוה, דאין זה אלא מעין מה שאמרו חכמים (גיטין נז.) 'ענוותנותו של רבי זכריה בן אבקולס, החריבה את ביתנו ושרפה את היכלנו והגליתנו מארצנו'. וקנאת סופרים תרבה חכמה, שגם אחיו ורעיו יחפצו להיות כמותו.

נוסף לזאת, כאשר אנו צריכים לייסר באמרי פינו ילדינו על מעשה לא טוב שעשה, נזכיר לו מעלותיו הרבות ודבריו הטובים, ואח"כ נייסרו בפניו בחכמה ובהשכל, לא נאה ולא יאה לילד כמותך לעשות את אשר עשה. ומחמת הבושה, תכסהו כלימה וישוב מדרכו הרעה. ונגיע למה שאנו חפצים שיהיה, בשוטם של אהבה והערכה. ותמיד חובה עלינו לזכור, להתפלל ליוצרנו לפני שנעשה מעשינו.

מז שנוהגין בשאר קהילות ליתן לעניים קודם פורים זכר למחצית השקל, לא נהגו בתימן, כי חויב זה אינו אלא בזמן בית המקדש. ומכל מקום בזמננו טוב לעשות כן לחיזוק הישיבות ושאר מוסדות התורה הזקוקים לעזרה, כי הם חיינו ואורך ימנו. (שע"ה סי' קכ"ב ה"ז) החפץ ניתן להעביר לתלמוד תורה 'עטרת חיים'

לרפואת דוד בן יאיר
והודיה בת אוריאל אהרן
ואודיה בת שלומי בת שכחע"י

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

כתוב זאת זכרון בספר, מכאן למגילה שכותבין אותה "בספר" ע"כ. וע"ע מ"ש בס"ד בפלאות מתורתך על פסוק הנז'. וז"ל המאירי, אין בספר אלא בגויל שאי אפשר למחוק בו דבר ולזייף בו בלא היכר וכו'. אלא שמכל מקום אנו נוהגין לכתוב אף בקלף, הן מגילה הן ספר תורה הן שטרות. ושמענו בשם קצת רבני צרפת טעם בדבר, הואיל ואנו מעבדים אותו בסיד וגוררין את הקלף וכותבים בצד הלבן, כתב שאין יכול להזדייף הוא וכשר ע"כ.

פתרונות לשבת 'תרומה'
אחודה חידה! תאמים - תמים (שמות כו. ד).
הזוכה: ינון סולימן.
מי בתמונה? הרב יחיאל רדאעי.
הזוכה: יהל אלשיך.

אחודה חידה!
**המנרה סמל לתורה
המאירה, היכן היא
רמוזה בשמנה**
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ע"ש מה פורים קרוי אצל הערבים קראקר?
אמר הרב יחיאל רדאעי זצ"ל, כי בחכמה ולרמז חשוב הקריאו אבותינו הקדמונים בפי הערבים את שם פורים קראקר, על דרך הכתוב, זקרקר כל פני שת'. כי יום הפורים מורה על שלטון היהודים והכנעת האויבים. לכן החכימו אבותינו עה"ש לכנות בפיהם שם זה לפורים כדי שיהיו מתנבאים ולא יודעים מה מתנבאים, כי בזמן שירצה השי"ת יהיו הם המושפלים ואנחנו המושלים. וכמו שתרגם אונקלוס עה"ש, וישלוט בכל בני אנשא, ראה שם כל התרגום.
(זכר צדיק עמי לו)

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

השכבה להמן הרשע ליהס"ל (לא יאבה ה' סלוח לו)

הועתקה מ"תכלאל" משנת אתתקנ"ט לטטרות, (התיה ליעודה) שנכתב בספר "בית רם" סביבות צנעא (ספר חשיפת גנוזים מתימן דף קע)

מה רב טובך אשר צפנת לאויבך, פעלת לשונאים לך נגד פני גהינם, ירויון מדשן נוריק וגחל רתמיך תשקם. והחרמה מאין תמצא וג"א (2) זה מקום אינה. אסרו אדם מצא ערמה, ויתלו את המן מלא תלונה, עם עוזה ועזאל עפיק לשלשלה. ועם סיסרא וחבריו והיה לחלחלה, מבוכה נמוכה, בדיוטה התחתונה. במעלת שטנים ושדים תחת כנפי הרקיע מבהילים, במעלת זיקין ומזיקין, וחלוש עצמות ואזכרות ואשמות, והרחקת ישע והקרבת פשע וחמלה ואנינה, בארץ בוקה ומבוקה, שם תהא מנת ומחצת הרשע אשר הוסיף על חטאתו פשע עובד אלילים ורע מעללים, המן הרשע רוח סמ"ך מ"ם תניחנו, תוך אשו של גהינם תבהלינו, דאתפטור מן עלמא הדין ברעות אלהא מרי שמיא וארעא, מלך מלכי השדים בחרמיו ירחף עליו, ויפרוש סוכת צלמות עליו, ויצרור בצרור הצרים נשמתו, וישים קלון מנוחתו, אשמדאי הוא נחלתו, וילוח אליו הסילון, ועל משכבו יבא חרון כדכתיב יבא חרון ירגזו על משכבותם, הולך נכוחו הוא וכל שונאי ישראל עמו בכלל החרמים והקללות וכן יהי רצון ואמרו אמין:

**מעט מוהנהגותיו של מוהר"ר
עמרם קרח זצ"ל ביום פורים**
הרב הראשי האחרון בתימן
כפי שראה וסיפרם
הרב יחזקאל שרעבי זצ"ל

חלוקת דמי פורים

בפורים המארי היה יוצא מביתו ובידו שקית גדולה וממנה היה מחלק לילדים מעות פורים. כאשר היו אומרים לו הילדים תביא לנו מעות פורים. קודם היו עומדים ומחכים, והיה נותן להם לפי התור, אחד אחרי השני.

לבסומי בפוריא

המארי בפורים היה שותה, אך לא היה משתכר אלא הולך לישון, היה מקדש השכל, שכל כמו שצריך. הוא היה שותה אבל לשם שמים לעונג, לא חס וחלילה שילך ויתנודד או משהו מעין זה, אלא בקדושה ובטהרה כמו שצריך. הוא היה שותה יין, והיינו שומעים את הקול שלו כמו רבבה, כשהיה שותה יין ושר, ואומר את הטעם, הקישור על הסעודה (דברי תורה).

משנכנס אדר מרבין בשמחה
ומתכוננים לידע המגילה

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

ליל פורים בצנעא

שאל אביך ויגדך, זקניך ויאמרו לך (דברים לב. י) כך אמרה התורה. אכן פורים של אבותינו היה ליל אחדות ושמחה, כרצון מרדכי ואסתר. וכך כתב במצפ"ת (עמ' 134) כיצד היה בצנעא ליל הפורים אחר קריאת המגילה, וז"ל:

בגמר קריאת המגילה ושאר סדר ליל פורים. יוצא הקהל מבתי הכנסת וכל אחד הולך לביתו. אותה שעה הספיקו כבר הנשים להכין את סעודת הלילה, אפו פת חמה ובישלו בשר, הכינו את הקלויות ושאר דברי התרגימא (געלה) שלפני הסעודה - הממתקים, הצימוקים, השקדים וכו' - וערכו את השולחן.

וכשבא האיש וילדיו לביתו, מתכנסים כל בני הבית ויושבים בצוותא בחדר המיועד לכך ואוכלים בשמחה ממיני התרגימא הערוכה על שולחנם, בברכה עם טעימה ראשונה, על "פרי העץ" ו"הפרי האדמה" ובברכת "שהכול" על היי"ש אשר לא יחסר כמוכך, כיון שהוא ממצוות היום.

אחר כך אוכלים ארוחת הערב, ולאחריה קורא ראש המשפחה את המגילה כסדרה בבית הכנסת בפני הנשים והילדים, המאזינים לו בהקשבה גמורה. תוך כדי קריאה, כטוב לב האיש עליו, מבדח הוא את שומעיו בסיפור מעשה הנס שהתרחש ליהודים בימים ההם ובסיפור מפלת המן ובניו, מסיים ב"כן יאבדו כל אויביך ה'" ומאחל גאולה שלימה "לנו ולכל עם ישראל".

לאחר מכן, יוצאות הנשים וילדיהם לחזות בשוק, המקושט ומואר לכבוד פורים. לילה זה הוא לילה יחיד בכל לילות השנה, שבו מותר לנשים לצאת לשוק ואין ממחה בידן; עומדות הנשים במוצאי הרחובות הפונים לשוק, מסתכלות כאוות נפשן על כל הנעשה בו ולאחר מכן חוזרות עם ילדיהן לבתיהן לישון, עכ"ל.

אשתו של מארי שלמה הציצה מהמרפסת שבגג, וראתה גויה שעומדת בפתח, היא שאלה את בעלה, מה לעשות? אמר לה מארי שלמה, היות זה לא קשור לפורים, פתחי לה ונראה מה רצונה. היא פתחה לה, והגויה נכנסה ובקשה ממורי שלמה להכין לה תכשיט מכסף, היא נתנה מקדמה והלכה לה. בעקבות זאת השתנתה כל האיורה בבית. מארי שלמה שלח את בנו הנער יחיא, לקנות את כל צרכי הסעודה ובקבוק ערק. השמחה גאתה כפלים, והדלתות נפתחו לשמחת חג אמיית בומן הנכון, בזכות האמונה החזקה והתמימה, הטוהרה והנשגבה.

(שרשרות גבלות עמ' 128)

ואתה תצוה את בני ישראל וגו' (שמות כו. כ)

א"ר הושעיא, אמר הקב"ה לישראל, אם תדליקו לפני נרות אני מאיר לכם מן המאור הגדול לעת"ל, שני זיהיה לך ה' לאור עולם ואלדיך לתפארתך, דע כי תרי"ג מצות הן תלויות בתרי"ג אורות עליונים נאצלים ונאחזים בו ית', ואף שהקב"ה לא צריך לנו, ורק למען לזכותינו ולהעלותינו, ע"כ צוה עלינו להאיר בעוה"ז אעפ"י שאינו צריך לאורינו, רק למען נזכה ע"י מצוה זו להאיר את נפשותינו באורו ית' וביאור הכ' ואתה תצוה את בני" ויקחו אליך שמן זית זך, וארז"ל זך בלי שמרים, למען יאיר היטב, למאור בלמ"ד פתוחה שזה מורה שהקב"ה מאור לעולם, ואיך תאיר לפני מי שהוא מאיר לעולם, אין זה כי אם להעלות נר תמיד, שהוא להאיר להם לעוה"ב לעלות מעלות רמות נר ה' נשמת אדם של כל ישראל, ונק' נר בל' יחיד, כי כולם ממקום אחדות הקדושה, כמ"ש 'כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים', משא"כ אוה"ע שאין להם אחדות דקדושה, ולכך נא' בהם, וזאת כל נפשות ביתו. (מכת"י)

ועוד צוה בראשונה על נר מצוה שבמנורה הראויה לישראל להאיר אפלתם, וזהו 'שמן זית זך', כמשרז"ל ישראל נמשלו לזית, דכ' זית רענן יפה פרי תואר קרא ה' שמך, ואמרו מה השמן עולה על כל המשקין ואינו מתערב עמהם, כך ישראל עולים על כל האומות ואינם מתערבים עמהם, והרמו שאעפ"י שנמשלו לזית שהוא כתית, וזה מורה על שהם מדוכים ומעונים בין האומות, עכ"ז יש להם עלייה בסבת התורה, שנק' שמן זית זך, כדכתיב 'לריח שמניך טובים', שהם תורה שבכתב ותורה שבע"פ, ובסבת זה הם זוכים לאור באור פני מלך חיים, וזהו 'שמן זית זך כתית למאור', ואו' ז"ך רמו למנין אותיות התורה שהן ז"ך עם הכפולות. (ג"ל)

כתית למאור (שם)

ארז"ל אין ד"ת מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליהם, וזהו כתית שתהיה לו מס"ג והכנעה לפני ה'ית, ואם ככה יעשה, אזי תהיה לו התורה למאור, להאיר דרכו באור פני מלך חיים, להעלות נר תמיד, פ"י אשר ילמדו ממנו בניו אחריו שיאירו גם הם בתורה תמיד, וזהו שפירש"י ז"ל מדליק עד שתהא השלהבת עולה מאליה, ר"ל מדליק, מאיר בבניו אור תורה עד שתהא השלהבת עולה מאליה, פ"י עד שילמדו בניו מעצמם להיות דבקים בתו"מ כל ימיהם.

ועוד נראה לרמזו בענ"ז עפ"י רש"י שפירש, כתית למאור, ולא כתית למנחות, וארז"ל כל המקבל עליו עול תורה, מעבירים ממנו עול מלכות ועול ד"א, והנה מאור חוזר לתורה שנק' אור שנא' 'כי נר מצוה ותורה אור', ומנחות רומזו לפרנסה של אדם, כמשו"ל, הביאו לפני עומר בפסח כדי שתתברך לכם תבואה שבשדות, וזהו 'כתית למאור', אם אדם משים עצמו כמדבר הזה שהכל דשים בו, תורה נתונה לו במתנה, והרמו כתית, שהכל דשים בו, ר"ל שהוא עניו ושפל רוח, א"כ אז למאור, שהיינו שניתנה לו תורה במתנה, ולזה, היא זוכה ולא כתית למנחות, דהיינו שלא יצטרך להיות כתית בשביל הפרנסה שנק' מנחות כנ', מפני שעי' דבקתו בתורה, מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ. (מכת"י) ודפ"ח.

(אפיפי מ"ס למהר"ע יעבץ זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

ישועה כהרף עין

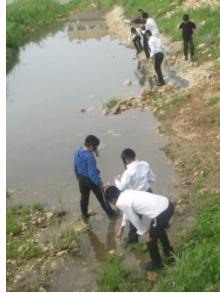
מארי שלמה עינא היה עני מרוד היות ומקצועו הצורפות, היה שולי אצלו, מפני שמסר נפשו ללימוד התורה, ולכן פרנסתו היתה זעומה. חג הפורים הגיע, ואף שמצוה לשמוח ולשתות עד דלא ידע, אין בכיסו פרוטה לסעודת החג, כל שכן לבקבוק ערק, וכל שכן לחלק מעות לילדים שעוברים מבית לבית ודורשים מעות פורים (יא מורי אידי לי פורי). מארי שלמה ציוה על כל בני ביתו להסתגר בבית ולא לצאת כלל, וכמובן שאסר על ילדיו להצטרף לילדים הדורשים מעות פורים, באומרו: אם אין לי לתת, לא ארשה לילדי לבקש. כך היו כולם מסתגרים בבית, כאשר לפתע נשמעה דפיקה בדלת.

אשתו של מארי שלמה הציצה מהמרפסת שבגג, וראתה גויה שעומדת בפתח, היא שאלה את בעלה, מה לעשות? אמר לה מארי שלמה, היות זה לא קשור לפורים, פתחי לה ונראה מה רצונה. היא פתחה לה, והגויה נכנסה ובקשה ממורי שלמה להכין לה תכשיט מכסף, היא נתנה מקדמה והלכה לה. בעקבות זאת השתנתה כל האיורה בבית. מארי שלמה שלח את בנו הנער יחיא, לקנות את כל צרכי הסעודה ובקבוק ערק. השמחה גאתה כפלים, והדלתות נפתחו לשמחת חג אמיית בומן הנכון, בזכות האמונה החזקה והתמימה, הטוהרה והנשגבה.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

תלמידי ביתה וי"ז הלכו להבחן ולהתברך אצל הרה"ג עזריה בסיס שליט"א מרא דאתרא דרה"ע לרגל סיומם פרק 'המניח'. הרב נהנה ושמח שמחה גדולה מחזותם וידיעתם ואף בירך כל אחד ואחד. נוסף לזאת הלכו להתרענן בטיילת ברה"ע וסעדו לבם בסעודה דשנה צלי אש

חכמי תימן

הרב מאיר סעדיא חסיד זצ"ל

ראש קהילת יהודי סדה וג'חזאן אשר בדרום תימן. עלה עם מארי חיים סנואני ומארי נסים טיירי. עלה לארץ התיישב בנתניה ונקבר בירושלים.

ברכת מלך טוב
נשכר אנפחת
ברצילי הי"ו
ארטל הולדת הפת
יה"ר שתאריק ימים
בבריאות איתנה,
ותפנה ביתה כחנה
ואלקנה, וירו
הוריה ממנה נחת
דקדושה, אכוי"ר

הברכה...

התודה...

לידידנו היקר והנכבד, הנחבא אל הכלים, ומעשינו למען הח"ת גדולים, אהובינו בעל העסק 'סופר סטוק' הי"ה אליאור פרץ הי"ז יהא רעוא שיראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו, ויזכה ויראה תלמידי חכמים נבונים ויראים כל ילדיו, ויעלה במעלות התורה והיראה הוא וכל יוצאי חלציו, ויאריך הי' ימיו בטוב ושנותיו בנעימים, בבריאות איתנה, ונהורא מעליא דשנים ורעננים, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובמסגרת מרכז האגודת הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה